

CONCURSUL ȘCOLAR NAȚIONAL DE COMPETENȚĂ ȘI PERFORMANȚĂ COMPER

EDIȚIA 2018-2019 / ETAPA I – 18 ianuarie 2019

COMPER – LIMBA ȘI LITERATURA ROMÂNĂ, CLASA a VIII-a

- Toate subiectele sunt obligatorii.
- Timpul efectiv de lucru este de 90 de minute.

Citește cu atenție textele care urmează, apoi bifează în grilă răspunsurile corecte la întrebările propuse:

A. *La București. Descindem într-o seară eu și mama, venind de la Leurdeni, din vasta berlină care ne-a purtat încă din zori, preț de nouăzeci și doi de kilometri. Tatăl meu ne așteaptă la intrare și ne însoțește în casă. Tata și mama se îmbrățișează cu bucuria revederii. Eu aștept să-mi vină rândul. Tata mă ia în brațe, mă sărută, mă cheamă pe numele de alint pe care îi plăcea să mi le dea. Sunt fericită, aș vrea să mă mai țină acolo sus, atât de aproape de el, dar mă coboară la loc și redevin o ființă mică. Lângă mine se află un frumos cocker spaniel, Prinzza, câinele de vânătoare al tatei, pe care l-am adus cu noi. E roșcat, are o blană aurie, mătăsoasă, ondulată, și îmi place mult să îl mângâi. Are urechile lungi și o coadă impozantă. Mi-l amintesc atât de bine! Nu eram noi de aceeași înălțime? Era prietenul meu de joacă, mă urma toată ziua. Acum se bucură de revederea cu stăpânii, iar tatăl meu îl mângâie și îl laudă cu vorbe frumoase. Tata crede că animalului îi e sete după un drum așa de lung. Cere unui servitor să-i aducă apă. Însetat, Prinzza lipăie în apa limpede cu limba lui roz, iar suprafața ei netedă se ridează de valuri minuscule. Eram lângă el, îl priveam. Impresia ciudată pe care o încerc povestind această scenă lipsită de importanță, această evocare îndepărtată ține de prezent, atât îmi pare de reală, atât de vie o simt.*

(Anna Kretzulescu-Lahovary, **Nebiruita flacăra a vieții**)

B. *Pe-atunci pentru mine casele aveau față. Față de om, vreau să zic. Așa le și desenam: totdeauna cu două ferestre, care erau ochii, iar la mijloc, jos, o poartă boltită, care era gura, bosumflată. În ochi le puneam uneori și ghivece cu flori roșii. Niciodată florile nu aveau altă culoare: lumea mea era simplă și se repeta fără să mă plictisească. Cineva mi-a spus mai târziu că asta e chiar definiția Paradisului. [...]*

Casa noastră se născuse în același oraș cu mine. [...] Cu ochii nu stătea tocmai grozav, avea unul în plus sau în minus, depinde cum voiai s-o iei: doi la parter, cam înghesuiți, și trei la etaj. Dacă te uitai bine, acoperișul cu țigle avea și el doi ochișori bulbucăți, dintre care numai unul se lumina seara, în mod misterios. Gura îi era subțire și dreaptă, exact cât să poată înghiți, la nevoie, în burta ei, o mașină. Însă asta se întâmpla rar, când veneau musafiri din alt oraș, de-obicei sendopa doar cu oameni, patru familii și noi, cei patru copii ai casei. Eram două fete și doi băieți, frați și verișori, în ordinea sosirii pe lume: Dina, Doru, Matei și Ana. Ana sunt eu, după cum știi. Dina avea fața ovală, pielea albă, încadrată de păr castaniu și ochi albaștri, migdalați, cu gene răsucite. Era frumoasă și plutea, parcă, pe deasupra lucrurilor. Doru avea aceleași culori ca sora lui, doar că era tuns scurt și vorbea mai puțin ca ea, cu o mică poticnire pe care nici n-o observam, când avea de spus ceva important. Însă el ne atrăgea singur atenția asupra ei, pentru că toți eram foarte bucuroși când puteam să ne arătăm o însușire ieșită din comun. Fratele meu, Matei, avea ochi verzui, o privire tăioasă, moștenită de la tata-mare și idei cât pentru tot grupul, mereu venea cu ceva nou. Era ca argintul-viu. Dina era cu 7 ani mai mare ca mine. Doru cu 5, Matei cu 2. Iar eu, eu aveam pe-atunci fața ca luna plină, ochi rotunzi, negri, și mă țineam de ei fără să pricep

nimic. Dimineața, casa ne dădea drumul prin aceeași gură, în ordinea plecării la școală și la grădiniță, care întâmplător corespundea cu cea a sosirii pe lume. Eu eram ultima venită și ultima plecată.

(Ioana Pârvulescu, *Inocenții*)

- C.** *E casa amintirii o casă cu pridvor,
Cu brâne și chilimuri pe încăperi zidite,
În drumul către dânsa țin straja dreaptă plopilor,
Și în pereți icoane de morți bătrâni veghează:
Strămoși din altă vreme de cari, uitând de jocuri,
Copii, ne-apropiarăm privind cu ce sfială
La fețele lor șterse de sfinți în mănăstiri.
În casa amintirii nu-i astăzi și nu-i ieri,
Căci orologiul vremii a încetat să bată,
Și clipa netrăită a înghețat pe el.
Dar prin iatac adesea te-apucă și te fură
Miresmele cosite cu florile de fân
Păstrate sub răcoarea pânzetului de in.*

(Ion Pillat, *Casa amintirii*)

STANDARD

- După cum rezultă din textul A, cei care vin la București sunt așteptați de:
a. tată; b. mamă; c. copil; d. un servitor.
- În textul B, personajul care are *fața ovală, [...] păr castaniu și ochi albaștri, migdalați* este:
a. Ana; b. Matei; c. Doru; d. Dina.
- Numărul de „ochi” pe care îl are la etaj casa prezentată în textul B este:
a. unu; b. doi; c. trei; d. patru.
- În textul C, primul detaliu asociat casei descrise este:
a. orologiul; b. iatacul; c. pridvorul; d. răcoarea.
- Se dă următoarea secvență din textul A: *Tata și mama se îmbrățișează cu bucuria revederii*. Numărul grupurilor de sunete* este corect indicat în varianta de răspuns:
a. diftongi: 3; hiat: 2; b. diftongi: 2; hiat: 2; c. diftongi: 2; hiat: 1; d. diftongi: 1; hiat: 2.

* Vor fi luate în calcul toate grupurile de sunete, chiar dacă se repetă.

- Se dă următoarea secvență din textul B: *...exact cât să poată înghiți...* Numărul sunetelor și numărul literelor din cuvintele *exact* (1) și *înghiți* (2) este corect indicat în varianta de răspuns:
a. 6 litere, 6 sunete (1); 7 litere, 6 sunete (2);
b. 5 litere, 6 sunete (1); 7 litere, 6 sunete (2);
c. 5 litere, 5 sunete (1); 7 litere, 6 sunete (2);
d. 5 litere, 6 sunete (1); 7 litere, 5 sunete (2).

- 7.** Sunt despărțite corect în silabe toate cuvintele din seria:
- mi-nus-cu-le, mis-te-ri-os, sfi-a-lă, ia-tac;
 - min-us-cu-le, mis-te-ri-os, sfi-a-lă, ia-tac;
 - mi-nus-cu-le, mi-ste-ri-os, sfi-a-lă, ia-tac;
 - mi-nus-cu-le, mis-te-ri-os, sfi-a-lă, i-a-tac.
- 8.** Numărul cuvintelor obținute prin derivare, compunere și prin schimbarea valorii gramaticale în următoarea secvență din textul C: *Strămoși din altă vreme de cari, uitând de jocuri,/ Copii, ne-apropiarăm privind cu ce sfială/ La fețele lor șterse de sfinți în mănăstiri./ În casa amintirii nu-i astăzi și nu-i ieri...* este:
- patru;
 - cinci;
 - șase;
 - șapte.
- 9.** În următoarea secvență din textul A: *Sunt fericită, aș vrea să mă mai țină acolo sus, atât de aproape de el, dar mă coboară la loc și redevin o ființă mică.* există:
- două predicat nominale, două predicat verbale;
 - două predicat nominale, trei predicat verbale;
 - un predicat nominal, patru predicat verbale;
 - trei predicat nominale, două predicat verbale.
- 10.** Funcția sintactică a verbului la gerunziu din secvența: *Impresia ciudată pe care o încerc povestind această scenă lipsită de importanță, această evocare îndepărtată ține de prezent...* este:
- complement circumstanțial de timp;
 - atribut;
 - complement direct;
 - complement indirect.
- 11.** Se dau următoarele secvențe din textul B: *...vorbea mai puțin ca ea, cu o mică poticnire pe care (1) nici n-o (2) observam...; casa ne (3) dădea drumul prin aceeași gură, în ordinea plecării la școală și la grădiniță, care (4) întâmplător corespundea cu cea a sosirii pe lume...* . Pronumele subliniate au, în ordine, următoarele funcții sintactice:
- atribut (1); complement direct (2); complement indirect (3); subiect (4);
 - complement direct (1); complement direct (2); complement indirect (3); subiect (4);
 - complement direct (1); complement direct (2); complement direct (3); subiect (4);
 - atribut (1); complement direct (2); complement indirect (3); atribut (4).
- 12.** Apar numai raporturi sintactice de coordonare la nivelul frazei în varianta de răspuns:
- Eu eram ultima venită și ultima plecată.*
 - Era frumoasă și plutea, parcă, pe deasupra lucrurilor.*
 - Descindem într-o seară eu și mama, venind de la Leurdeni, din vasta berlină care ne-a purtat încă din zori, preț de nouăzeci și doi de kilometri.*
 - Însetat, Prinzza lipăie în apa limpede cu limba lui roz, iar suprafața ei netedă se ridează de valuri minuscule.*

- 13.** În următoarea secvență din textul **C**: *Căci orologiul vremii a încetat să bată,/ Și clipa netrăită a înghețat pe el.*, apar, ca figuri de stil:
- comparația, personificarea;
 - inversiunea, personificarea;
 - metafora, epitetul;
 - metafora, personificarea.
- 14.** Primele patru versuri din textul **C** au măsura de:
- 13-14 silabe;
 - 15-16 silabe;
 - 14-15 silabe;
 - 14 silabe.
- 15.** Modul dominant de expunere din textul **B** este:
- narațiunea;
 - descrierea;
 - monologul liric;
 - monologul narativ.
- 16.** În textul **C**, predomină imaginile artistice:
- auditive;
 - vizuale;
 - dinamice;
 - olfactive.

EXCELENȚĂ

- 17.** Un sentiment comun, trăit de copiii din textele **A** și **B** este:
- speranță;
 - neliniște;
 - deznădejde;
 - bucurie.
- 18.** Următoarea afirmație este corectă:
- Textul **A** cuprinde elemente de ficțiune.
 - În textul **B** apare un narator obiectiv.
 - În textul **C** apare un narator.
 - Tema textului **A** este familia.

Itemii 1-16 se notează cu câte 5 puncte fiecare; itemii 17-18 se notează cu câte 10 puncte fiecare.
Total: 100 de puncte.